

Bijlage 3: verhaal

Koningskind

Sterre wist het heel zeker: haar konijn moest Pluis heten. Ook al zei iedereen dat alle konijnen al zo heten. Wat maakt dat nou uit? Pluis heet gewoon Pluis.

Tringgg, tringgg! Sterre schrikt zich een hoedje, wat gaat die wekker hard zeg! Maar dat moet ook wel, want mama komt haar bijna nooit wakker maken. Haar mama is ziek. Ziek in haar hoofd. Mama is altijd erg somber en zegt dat ze het leven niet leuk vindt. Sterre kan het wel begrijpen, want papa drinkt veel alcohol. En dat is echt niet leuk!

In gedachten verzonken opent Sterre haar gordijnen. Maar wat ziet ze nu? Ligt Pluis stil op de grond in zijn hokje? Ze voelt haar hart kloppen. Pluis zal toch niet dood zijn? Altijd voor ze naar school in Kerkrade gaat knuffelt ze met Pluis. Sterre bedenkt zich geen moment en rent in haar pyjama naar buiten. Aangekomen bij het hok ziet Sterre dat Pluis wel heel erg stilligt. Ze ziet het al snel, hij ademt niet meer. Pluis is dood. Tranen biggelen langs het gezicht van Sterre. Huilend vertelt ze mama het verdrietige nieuws. Pluis wist alles van haar, ze vertelde altijd alles aan Pluis. En nu is Pluis dood.

Gelukkig hoeft Sterre vandaag maar een halve dag naar school. Op school moet Sterre heel veel huilen omdat haar konijntje dood is.

Met een treurig gezichtje komt Sterre weer thuis. Niet alleen Sterre haar gezicht staat treurig, want mama ziet er ook niet zo blij uit. Haar haren zitten in de war en ze loopt nog steeds in haar badjas rond. En tot overmaat van ramp ligt papa ook nog op de bank. Sterre zegt dat ook: 'Zie papa daar liggen als een zoutzak'. 'Zo mag je niet praten over je vader', verbetert haar moeder haar. 'Sorry', zegt Sterre. Maar stiekem denkt ze wat anders. Ze is er bijna aan gewend. Dit gebeurt zo vaak. Mama met slordige haren in haar badjas en papa in diepe slaap op de bank met naast hem een lege fles wijn. Sterre droomt er wel eens van om een papa te hebben waar ze mee kan stoeien en ravotten. Ook al is Sterre een meisje, stoeien vind ze fantastisch.

Mama vindt het zielig voor Sterre dat haar konijn dood. Ze heeft een idee: 'Zullen we naar de markt gaan in het centrum?' Daar hoeft Sterre geen twee keer over na te denken. Mama vraagt haar zelden zoiets. Sterre maakt een vreugdedansje. Mama kleedt zich snel aan. Als mama weer beneden komt moet Sterre lachen om het rare sjaaltje wat mama om haar hoofd heeft geknoopt. Mama heeft wel vaker van die vreemde dingen en Sterre weet heel goed dat ze er maar beter niets van kan zeggen. Sterre is één keer boos geweest op haar moeder, maar toen ging mama zo hard met deuren smijten dat Sterre voortaan goed nadenkt voor ze iets zegt. Meestal doet ze braaf wat mama zegt, ook al is het iets wat ze eigenlijk helemaal niet wil. Als Sterre ook haar schoenen aan heeft gaan ze op pad.

Onderweg naar de Marktstraat komen ze een paal tegen met daar bovenop een kroon. 'Kijk' zegt Sterre en tegelijk stoot ze haar moeder aan. 'Zo'n kroon zou ik wel op mijn hoofd willen, dan ben ik een prinses!'. 'Jij zult nooit een koningskind worden Sterre.' Teleurgesteld buigt Sterre haar hoofd. Het is een eind lopen naar de markt, maar mama heeft geen auto en ze wil nooit fietsen. Sterre heeft dat nooit begrepen, maar als ze er al eens naar vroeg dan reageerde mama altijd heel geïrriteerd. Dat doet ze dus ook maar niet meer. Na ruim een half uur lopen zijn ze aangekomen op de markt. 'Hee, kijk daar staat een ambulance roept Sterre luid. Maar ze ziet al snel dat het geen gewone ambulance is. Ze trekt haar moeder mee. 'Hoe heet jij?' vraagt een vriendelijke jongensstem aan Sterre. 'Ik heet Sterre.' 'Dat is een mooie naam zeg, kijk je ook wel eens naar de sterren voor je 's avonds gaat slapen?' 'Ja, en dan denk ik altijd aan opa want die is pas gestorven.' Sterre en de jongen praten over opa. Moeder luistert mee. 'Ik heb nog iets voor je,' zegt de vriendelijke jongen. De jongen heeft een armbandje voor Sterre. Een armbandje met kleuren en symbolen. Sterre wil er alles over weten en de jongen vertelt haar een heleboel. Hij wijst naar het kruis op het armbandje. Hij vertelt over de Heere Jezus die is gestorven voor de zonden van mensen, aan een echt kruis. Dan wijst hij naar het hartje.

'Jezus kwam uit liefde tot ons naar deze wereld', vertelt hij. 'Zou je het leuk vinden om een keer naar de kinderclub te komen,' vraagt de jongen? Dat wil Sterre wel!

De jongen gaat ook met mama in gesprek, maar mama wil er niet zoveel over weten. 'Ik heb al genoeg aan mijn hoofd,' zegt ze. Toch geeft de jongen haar een kaartje waarop de gegevens staan van een Bijbelcursus. Mama neemt het kaartje aan. Ze wil niet onbeleefd zijn. En ze gunt haar dochter wel een pleziertje. Ze spreken af dat ze Sterre bij de kinderbijbelclub zal brengen.

En dan is het zover. Sterre staat te popelen om naar de Bijbelclub te gaan. Mama brengt haar weer lopend weg. Gelukkig is het niet zo ver lopen als naar de markt. Ze komen weer langs de paal met de kroon erop. Sterre zegt niets maar blijft wat langer dan gewoon kijken naar die kroon.

Sterre hoort bij de Bijbelclub veel over de Heere Jezus. Zo hoort ze van het verhaal over de Goede Herder. De Goede Herder zoekt de verloren schaapjes op en redt ze.

Sterre luistert aandachtig. De juffen en meesters op de club hebben mooie mappen die ze gebruiken bij de Bijbelvertellingen. Die mappen horen bij de armbandjes. Ook hoort Sterre vertellen dat je overal voor mag bidden. Ze mag op de club ook haar verhaal kwijt. Ze kan daar vertellen over haar vader die aan de drank is en over haar moeder die ziek is. Natuurlijk vertelt ze ook over haar konijntje dat onlangs dood is gegaan.

Elke keer als Sterre thuiskomt dan zingt ze de liedjes die ze geleerd heeft op de kinderbijbelclub. En als ze gaan eten vraagt Sterre aan mama of zij weer mag bidden voor het eten. Bart, haar jongere broertje, eet vandaag ook mee, dat gebeurt niet zo vaak. Bart gaat heel vaak bij zijn vriendjes spelen en eten. Mama vindt het goed dat Sterre bidt en even later klinkt het zachte stemmetje van Sterre: 'Lieve Heere God, ik dank U voor dit lekkere eten. Wilt U voor mama en papa en mijn broertje Bart zorgen? En wilt U ook in hun hart komen wonen, want ik heb op de club geleerd dat je dan het mooiste leven krijgt, een leven met de Heere God! Sterre sluit altijd af met de vraag of ze een nieuw konijntje krijgt. Mama zegt dan altijd dat ze daar geen geld voor hebben. Maar Sterre weet ook dat de Heere God daarvoor kan zorgen!

Op een dag wordt Sterre wakker en heeft ze helemaal geen zin om naar school te gaan. Alles is verdrietig. Mama kijkt nog steeds heel somber. Papa drinkt nog vaak flessen wijn leeg en ze heeft van de Heere God nog steeds geen konijntje gekregen. Ze snapt er niets van. Als de Heere God al die sterren heeft gemaakt dan kan Hij haar toch ook wel een nieuw konijntje geven? Ze besluit om haar vraag bij de kinderbijbel club te stellen.

Na schooltijd gaat ze naar de kinderbijbel club. Bijna het eerste wat ze vraagt als ze binnen komt is: 'Juf, weet u hoe het komt dat ik nog steeds geen konijntje heb gekregen van de Heere God?'

Juf gaat erop in en vertelt uit de Bijbel dat we niet alles krijgen waar we om vragen. Maar als we vragen om vergeving van onze zonden en een leven met de Heere God dan weten we zeker dat we dat krijgen want dat heeft God zelf beloofd.

Ook vandaag zingen ze weer liedjes, doen ze leuke spelletjes en wordt er een Bijbelverhaal verteld! Voor ze naar huis gaat krijgt ze nog een kaartje mee. Daarop staat hoe je op de computer ook naar Bijbelverhalen kan luisteren en kijken.

Zodra ze thuis klaar is met haar huishoudelijke taken kruipt ze snel achter de computer. Het is erg leuk en leerzaam. Ze leert veel nieuwe dingen die in de Bijbel staan. Zal ze aan mama vragen of ze een christelijk liedje op mag zetten? Ze probeert het en tot haar verbazing vindt mama het goed! Sterre en mama luisteren samen naar het 'Vijfkleuren lied'.

De volgende dag heeft ze al iets meer zin om naar school te gaan. Maar ze gaat niet naar school zonder even langs het lege hokje van Pluis te lopen.

Op school gaan ze een knutselwerkje doen. Ze krijgen de opdracht om een symbool te kleien. Sterre maakt een kruis van klei. De kinderen uit haar klas vragen waarom ze een kruis maakt en Sterre gaat

het uitleggen. 'Dit kruis gaat over de Heere Jezus. Daar hoor ik heel veel verhalen over op de club.' Ze wijst naar het armbandje om haar pols en nodigt de kinderen uit om ook naar de Bijbelclub te komen.

Thuis aangekomen vertelt Sterre enthousiast over school. Terwijl Sterre aan het vertellen is, wordt er aangebeld. Er staat een vreemde mevrouw met een hele grote doos in haar hand. Sterre is meteen nieuwsgierig en vraagt wat er in die grote doos zit. 'Dat is een verrassing,' zegt de mevrouw. 'Mag ik doorlopen naar de tuin?' Sterre knikt verlegen. In de tuin mag Sterre de doos opendoen en tot haar verbazing zit er een konijntje in. 'Yes', roept Sterre heel hard. 'Daar heb ik om gebeden!' Moeder is onder de indruk en vraagt hoe die mevrouw kon weten dat Sterre zo graag een konijntje wilt. Ze vertelt dat ze de moeder is van een van de kinderen van de Bijbelclub. Die had verteld dat het konijntje van Sterre dood is gegaan. De vrouw vraagt of moeder een keer mee gaat naar de Bijbelcursus voor volwassenen. Nu kan ze moeilijk nee zeggen. Maar eigenlijk vindt ze het helemaal niks. Het wordt wel allemaal een beetje te veel God en Bijbel nu. Uiteindelijk zegt ze met horten en stoten: 'Vooruit, ik zal een keertje komen kijken.' Sterre vraagt er meteen achteraan: 'en mag ik vanavond weer naar de Bijbelclub mama?' 'Je bent nu al een paar keer geweest, het lijkt me welletjes.' Sterre begint te huilen. 'Maar mama,' zegt ze. 'Het is daar zo leuk.' 'Nou vooruit dan maar'. En weer roept Sterre heel hard: 'Yes!'

Sterre is niet weg te slaan bij haar nieuw konijntje en vertelt het konijntje hele verhalen. Sterre dankt God voor het nieuwe konijntje en bidt elke dag of haar moeder en papa en Bart ook de Heere Jezus mogen leren kennen.

De dag is aangebroken dat moeder voor het eerst naar de cursus gaat. Voorafgaand aan deze dag heeft ze nog veel getwijfeld. En eerlijk, het is dat ze het beloofd heeft aan die mevrouw die haar dochter een konijntje gaf, maar anders had ze ervan af gezien. Als ze geweest is, moet ze zeggen dat het toch fijn was. Ze besluit vaker te gaan. Moeder heeft op de cursus een Bijbel gekregen. Thuisgekomen besluit ze er eens in te gaan lezen. Ze wordt geraakt door het verhaal van de verloren zoon. Na het lezen vouwt ze haar handen en zegt: 'Heere, wilt U mijn zonden vergeven, ik wil bij U horen. De volgende dag als ze Sterre weer naar de club brengt, komen ze weer langs de paal met de kroon erop. Weet je nog wat ik daarover zei?' vraagt moeder aan Sterre. Ja zeker, dat weet Sterre nog wel: 'Jij kunt geen koningskind worden.' 'Toch klopt het niet wat ik zei Sterre, want ik geloof nu dat we door Gods genade een Koningskind kunnen worden. Kind van Koning Jezus. Wat is dat toch een wonder. Wat is God goed! Thuis hebben we het niet makkelijk, papa drinkt nog steeds veel. Maar ook daar mogen we mee naar de Heere. Hij is Koning over hemel en aarde.

'Mag ik naar de winkel voor een echte kroon?' vraagt Sterre. Dan kan ik eraan denken dat de Heere God Koning is. 'Jij mag naar de winkel voor een echt kroontje.' zegt mama. Ook al weet moeder dat ze bijna geen geld heeft om zomaar speelgoed te kopen. Toch wil ze dit graag voor Sterre doen. Als Sterre het echte kroontje heeft gekregen van mama gaat ze de buurt in om het aan alle kinderen uit haar buurt te vertellen. Sterre is zo blij! Ze krijgt nooit zomaar een cadeautje! Maar ze gaat ook vertellen waarom ze dit kroontje heeft gekregen. En zegt ze blij: 'jullie kunnen allemaal kinderen van de Koning worden,' en ze wijst naar het kruis en de kroon op het armbandje dat ze draagt. Daarvoor mag je geloven in Koning Jezus die voor zonden aan het kruis is gestorven! Komen jullie ook naar de kinderbijbelclub?

Sterre heeft in praktijk gebracht wat ze op de Bijbelclub heeft geleerd!

Markus 16:15

En Hij zei tegen hen: Ga heen in heel de wereld, predik het Evangelie aan alle schepselen!